

РЕШЕНИЕ

№ 1637

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **9183** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 - чл. 161 ДОПК.

Делото е образувано по жалба на „ГЕЯ СТРОЙ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала Р. П., чрез адв.Р., против Ревизионен акт № 22221020001621-091-001 от 26.03.2021г., издаден от органи по приходите, в частта потвърдена с Решение № 911 от 17.06.2021г. на и.д. Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при НАП.

С направено уточнение с вх.№33359/04.10.2021г. и от 08.02.2022г. моли за отмяна на оспорения РА в частта, относно установените задължения за ДДС за данъчни периоди м.09.2017г. и м.11.2017г.; м.03, м.10, м.11, м.12. 2018г.; м.02 и м.04.2019г. в общ размер на бб 331,09лв. и лихви 17 772,29лв. и за КД за 2017г.,2018г. в размер на 26 465,55 и лихви 9908,43лв.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност и неоснователност на оспорения акт в частта, в която не са уважени доводите на жалбоподателя по оспорването му. Уточнено е, че същото е издадено при съществени нарушения на материално правните и процесуално правните разпоредби на действащото данъчно законодателство, при направени погрешни правни изводи относно съществуването и размера на установените данъчни задължения на ревизираното лице за ревизирания период. Оспорва констатацията на ревизиращия орган по отношение на реалността на извършените доставки на стоки и услуги, представляващи строително-монтажни работи. Жалбоподателят твърди, че извършва дейността си в реални обекти с реално

назначени лица, като построеното на терен също било реално. Твърди, че непредставянето на документи от доставчиците или неоткриване на адреса на техен представител, не следва да се вменява във вина на ревизираното лице, което е представило всички документи и е съдействало на ревизиращите органи. В този смисъл се позовава на практика на Върховния административен съд, съгласно която получателят по доставките не може да отговаря за действията на доставчиците, както и не може да контролира тяхното поведение. Сочил, че е представил допълнително писмени доказателства, доказващи реалността на спорните доставки, които не са съобразени от решаващия орган. Моли за отмяна на оспорения РА.

В проведеното съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Р., която моли жалбата да бъде уважена по съображения, изложени в нея и да се отмени ревизионния акт в оспорената част като неправилен и незаконосъобразен. Представя писмени бележки.

Ответникът - директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на Националната агенция за приходите, чрез юр. Д., оспорва жалбата изцяло като неоснователна и недоказана и моли оспореният акт да бъде потвърден като правилен и законосъобразен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Процесното ревизионно производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221020001621-020-001/20.03.2020г., връчена по електронен път на 19.05.2020г., с обхват на ревизията установяване на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.09.2017г. до 31.03.2018г., от 01.10.2018г. до 30.04.2019г. и установяване на задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2017г. до 31.12.2018г., изменена със ЗВР от 12.08.2020 г. (с която е определен срок за приключване на ревизията до 19.10.2020г.), издадени от М. Й. Стантулова, на длъжност началник сектор "Ревизии", в дирекция "Контрол" при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-128 от 18.02.2020г., издадена от директора на ТД на НАП С..

За установеното при ревизията е издаден Ревизионен доклад (РД) №Р-22221020001621-092-001/02.11.2020г., връчен на управителя на дружеството на 02.11.2020г., отговарящ на съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК. От ревизираното лице по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е депозирано писмено възражение с вх.№ 53-00-2629#2 от 05.03.2021г. срещу съдържащите се в РД констатации и предложение за установяване на задължения.

Въз основа на съставения РД и след срока за възражение е издаден и оспорения по делото РА № Р-22221020001621-091-001/26.03.2021г., издаден от М. Й. С. - орган по възлагането на ревизията и от Б. В. М., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 28.03.2021г.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. №53-06-2937/12.04.2021 г. по регистъра на ТД на НАП, подадена от „ГЕЯ СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с която РА се оспорва изцяло.

С решение № 911 от 17.06.2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, Ревизионен акт

№Р-22221020001621-091-001/26.03.2021г., е потвърден в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м.09.2017г., м.11.2017г., м.03.2018г., от м.10.2018г. до м.12.2018г., м.02.2019г. и м.04.2019г., ведно с начислените лихви за забава, установените лихви по ЗДДС за отделните данъчни периоди от м.12.2017г. до м.02.2018г. и м.03.2019г. включително и установените задължения за по ЗКПО за периодите 2017г. и 2018г., ведно с начислените лихви.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следната фактическа обстановка: Дружеството „ГЕЯ СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е вписано в Търговския регистър, считано от 19.01.2016г., с адрес за кореспонденция [населено място], [жк], Т. проход № 23, ет.8, ап.30, като адресът за кореспонденция и адреса по чл.8 от ДОПК са идентични. Управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е Р. В. П., с размер и внесен капитал в размер на 20 лева. Извършваната дейност през ревизирания период е „Строително –монтажни работи“, като дружеството няма собствени или наети помещения. Дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 17.03.2020г. и дерегистрирано по ЗДДС, считано от 11.04.2018г. На 31.08.2018г. дружеството отново е регистрирано по ЗДДС. Считано от 01.09.2020г. „ГЕЯ СТРОЙ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] отново е дерегистрирано по реда на ЗДДС-задължителна, при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС.

Установено е, че за ревизирания период 01.01.2017г.-30.04.2019г. в дружеството са назначени 94 лица по трудови правоотношения на длъжности-работник в строителството, кофражист, технически ръководител в строителството.

С цел събиране на доказателства са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗ) №Р-22221020001621-040-001 от 20.05.2020 г. Представени са част от изисканите документи - оборотна ведомост и главна книга за периодите от 01.01.2019г. до 30.04.2019г., инвентарна книга на дълготрайните активи към 30.04.2019г. Допълнително са представени първичните счетоводни документи, обективирани в Протокол №1716722 от 19.10.2020 г. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на клиенти и доставчици на жалбоподателя: „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „БОДРОСТ - 96“ ЕООД, [ЕИК]; „СС КЪНСТРАКШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ЕЛИТ СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „БЪЛГАРСКА СТРОИТЕЛНО-ИНВЕСТИЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

С Протокол №Р-22221020001621-П.-001 от 19.05.2020г. са приобщени доказателства, събрани в хода на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на „ГЕЯСТРОЙ ГРУП“ ЕООД, приключила с Протокол №П-22221019122749-073-001 от 14.02.2020г. Проверени са оригинални документи - фактури за покупки и продажби, договори с клиенти, актове обр. 19, банкови извлечения, трудови договори и други, и са събрани доказателства, приложени към Протокол №1716722 от 19.10.2020г.

В хода на проверката е установено, че през ревизираните периоди дружеството е извършвало облагаеми доставки със ставка 20% с място на изпълнение на територията на страната. Предмет на декларираните облагаеми доставки са строително-ремонтни дейности(СМР). Извършени са насрещни проверки на получатели на доставки по

издавани от него фактури: „БОДРОСТ - 96“ ЕООД, „СС КЪНСТРАКШЪН“ ЕООД, „ЕЛИТ СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ ЕООД и „БЪЛГАРСКА СТРОИТЕЛНО-ИНВЕСТИЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕООД, обективирани в Протоколи за извършени насрещни проверки (ПИНП), с които е установено, че услугите са реално доставени.

На жалбоподателя не е признато право на приспадане на данъчен кредит за ревизираните периоди, както следва:

-за данъчен период м.09.2017г. по фактура №20...063 от 28.09.2017г., издадена от „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД в размер на 6 666,60 лв.;

-за данъчен период м.10.2018г. по 4 фактури, издадени от „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД общо в размер на 6 400,00 лв.;

-за данъчни периоди м.09.2017г., м.11.2017г. и м.03.2018г. по 5 фактури, издадени от „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД общо в размер на 12 564,49 лв.

-за данъчни периоди м.11.2018г., м.12.2018г., м.02.2019г. и м.04.2019г. по 9 фактури, издадени от „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД общо в размер на 40 700,00 лв.

На гореречитираните доставчици са връчени ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК чрез прилагане към данъчното досие. Не са представени изисканите документи и писмени обяснения.

Ревизиращите са установили при извършената проверка в информационната система на НАП, че дружествата са с прекратена регистрация по ЗДДС при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС (данъчни нарушения) и имат задълженията към бюджета в особено големи размери. Фактурата, издадена от „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД не е включена в дневника за продажби и в справка-декларация по ЗДДС на дружеството. „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД и „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД са включили издадените фактури в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС. „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД е включило фактурите в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС, с изключение на фактура №0...020 от 29.09.2017 г.

За периода на издаване на фактурите в „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД няма назначени лица по трудови и извънтрудови правоотношения. В „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД са назначени 17 лица по трудови правоотношения, на длъжност общ работник строителство на сгради и строител жилища. Декларираната основна дейност на дружеството е „търговия на дребно в неспециализирани магазини с разнообразни стоки“. Във „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД са назначени трима работника по трудови правоотношения, на длъжност общ работник и технически ръководител строителство. Декларираната икономическа дейност е „неспециализирано търговско посредничество“

На „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 01.10.2017г. до 31.01.2018г., приключила с РА №Р-22221018001972-091-001 от 09.08.2018г. На „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 01.08.2018г. до 31.03.2019г., приключила с РА №Р-22221019002611-091-001 от 28.11.2019г. С РА са установени задължения по ЗДДС в особено големи размери. В хода на ревизиите не е осигурен достъп до счетоводни документи, в резултат на което ревизиращите са достигнали до извода, че не е доказано реално изпълнение на доставки на стоки и услуги. Органите по приходите са констатирани, че независимо от липсата на доставки, посоченият във фактурите данък е дължим по силата на чл. 85 от ЗДДС.

От ревизираното дружество са представени документи, както следва:

-относно „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД са представени фактурата с предмет на доставка „СМР [населено място] по договор и образец акт 19 и вносна бележка за извършено плащане. Фактурата е отразена в текущите разходи по сметка 602 „Разходи за външни услуги“. С възражението са представени договор от 20.09.2017г. за извършването на СМР, сключен с „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД като изпълнител; количествено-стойностна сметка с видовете СМР, количество, единична и крайна цена; приемо – предавателен протокол; описи; фактура; договор за предоставяне на персонал на „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕС Г“ ЕООД, сключен с „ТЕХНА АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Органите по приходите са обобщили, че не е посочено по какъв начин е осъществен контакт с доставчика, не са представени данни за търговска кореспонденция, каква техника е използвана и данни за лицата, заети в изпълнението на услугите. Направено е заключение, че „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД не е извършило доставката по фактурата, тъй като не притежава материална, техническа и кадрова обезпеченост.

-относно „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД са представени дневни фискални бонове от електронен касов апарат с фискална памет (ЕКАФП) за извършени плащания на сума в размер на 8 820,00 лв.; на 15.11.2018г. на сума в размер на 9 780,00 лв.; на 16.11.2018г. на сума в размер на 9 960,00 лв. и на 19.11.2018г. на сума в размер на 9 840,00 лв. При извършена справка за регистрирани данни от ЕКАПФ е установено, че от „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД през м.11.2018 г. са регистрирани продажби общо в размер на 595 861,90 лв. Фактурите са осчетоводени като текущ разход през 2018 г. по сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

С възражението са представени 4 фактури, издадени от „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД, описи на материали и инструменти, приемо-предавателни протоколи, договор за доставка от 01.09.2018г. на строителни материали, сключен с „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД като доставчик, декларация от Р. П., че стоките са получени от склад на доставчика.

Органите по приходите са обобщили, че липсват доказателства, че „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД е притежавало, завело в счетоводството си и изписало при продажба стоките, посочени по вид и количество в представените фактури.

-относно „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД са представени фактури с предмет на доставката - шперплат, хидроизолация и чували; вносни бележки за извършени плащания и протоколи. Фактурите са осчетоводена в текущите разходи по сметка 601 „Разходи за материали“. С възражението са представени фактура №0...0342 от 14.03.2018 г. и фактура 0...0367 от 26.03.2018 г., придружени с нечетливи копия на фискални бонове, описи на материали и инструменти, приемо-предавателни протоколи; договор за доставка от 01.09.2017г., сключен с „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД; договор за превоз на товари, сключен между „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД и физическо лице; декларация от Р. П., че стоките са получени от склад на „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД. Отбелязано е, че не са представени счетоводни документи и доказателства за материална, техническа и кадрова обезпеченост на „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД за осъществяване на декларираните доставки. Липсват доказателства за закупена, произведена или придобита стока, отразени разходи за наеми на склад, транспорт, товаро-разтоварни разходи, отразени от „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД. Относно фискалните бонове, при проверка в информационната система на НАП, не са открити данни за регистрирани продажби от фискални устройства (ФУ) на „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД.

-относно „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД са представени фактура №010...017 от

08.02.2019г. с данъчна основа в размер на 27 500,00 лв. и ДДС в размер на 5 500,00 лв. с предмет на доставка - „СМР по договор“; вносни бележки за внесени в брой от „ГЕЯСТРОЙ ГРУП“ ЕООД по сметка на доставчика на 17.12.2018 г. - 22 800,00 лв. по фактура №110...065 от 20.11.2018 г.; на 23.01.2019 г. - 22 800,00 лв. по фактура №110...072 от 07.12.2018; на 28.01.2019г. - 31 200,00 лв. по фактура №110...073 от г.; на 29.01.2019 г. -39 000,00 лв. по фактура №110...074 от 10.12.2018г.; на г. - 23 400,00 лв. по фактура №110...066 от 22.11.2018 г.; на 14.12.2018г. - 24 600,00 лв. по фактура№110...067 от 26.11.2018г.

С възражението са представени договор за доставка от 01.11.2018г., сключен с „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД, описи на материали и инструменти, приемо-предавателни протоколи и декларация от Р. П., че стоките са получени от склад на „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД. Не са представени доказателства, че „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД е притежавало стоки, складови помещения, доказателства за транспорт и товаро-разтоварни дейности.

В заключение е направен извод, че фактурите, издадени от „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД, „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД, „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД и „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД не отразяват обективната действителност, т.е. не са налице реално извършени доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. Предвид изложеното и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, във връзка чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 66 331,09 лв. по фактурите, издадени от четирите дружества.

Във връзка с установените обстоятелства в частта по ЗДДС са направени корекции на декларираните счетоводни финансови резултати по реда на ЗКПО. За 2017 г. е подадена годишна данъчна декларация (ГДД) по чл. 92 от ЗКПО с деклариран счетоводен и данъчен финансов резултат печалба в размер на 614,03 лв. и корпоративен данък в размер на 61,40 лв. Дружеството е отразило в текущите разходи по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ сумата в размер на 33 333,00 лв. и по сметка 601 „Разходи за материали“ сумата в размер на 54 252,45 лв. Отчетените разходи са по фактури, издадени от „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД и „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД. Отбелязано е че фактурата, издадена от „ГРЕЙТ РИВЪР АСЕСТ“ ЕООД не отразява реална доставка на услуга. При тези обстоятелства органите по приходите са се позовали на хипотезата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. Приели са, че по фактурите, издадени от „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД, не са налице реални доставки на стоки, т.е. отчетените разходи водят до отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16 от ЗКПО. Посочено е, че отчетените разходи на стоки и услуги не отговарят на изискванията на чл. 10 от ЗКПО за документална обосновааност, тъй като същите на отразяват реална/вярна стопанска операция. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат е увеличен със сумата в размер на 87 585.45 лв. по фактурите на двете дружества. След корекцията е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 88 199,48 лв., корпоративен данък в размер на 8819,95 лв. и данък за довносяне в размер на 8 758,55 лв.

За 2018 г е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО с деклариран счетоводен и данъчен финансов резултат печалба в размер на 144 434,83 лв. и корпоративен данък в размер на 14 443,48 лв. Данъкът не е внесен.

Установено е, че дружеството е отразило в текущите разходи през годината по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ сумата в размер на 168 500,00 лв. и по сметка 601 „Разходи за материали“ сумата в размер на 8 570,00 лв. Същите са отчетени разходи по фактури на „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД, „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД и „ВАЛКО ПРОГРЕС“ ЕООД. По фактурите, издадени от „РУБАЯТ СТРОЙ“ ЕООД и „В. ПРОГРЕСЕООД не са налице реални доставки на услуги, при което е изпълнена хипотезата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. По фактурите на „МИКИ ДИЗАЙН“ ЕООД не са налице реални доставки на стоки, т.е. отчетените разходи водят до отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16 от ЗКПО. Отчетените разходи на стоки и услуги не отговарят на изискванията на чл. 10 от ЗКПО. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат е увеличен със сумата в размер на 177 070,00 лв. След корекцията е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 321 504,83 лв. и корпоративен данък в размер на 32 150,48 лв.

Дружеството е оспорило издаденият ревизионен акт и определените с него задължения по ЗДДС и ЗКПО пред директора на дирекция „ОДОП“. Същият се е произнесъл с решение №911/17.06.2021г., с което потвърждава Ревизионен акт ЖР-22221020001621-091-001 от 26.03.2021 г., в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 09.2017 г., м. 11.2017 г., м. 03.2018 г., от м. 10.2018 г. до м. 12.2018 г., м. 02.2019 г. и м. 04.2019 г., ведно с начислените лихви за забава, установените лихви по ЗДДС за отделните данъчни периоди от м. 12.2017 г. до м. 02.2018 г. и м. 03.2019 г. включително и установените задължения за по ЗКПО за периодите 2017 г. и 2018 г., ведно с начислените лихви.

Ответникът, в решението си, възприема посочените изводи на органите по приходите за липса на реална доставка. Мотивира се, че издаването на фактури и тяхното осчетоводяване не е достатъчно, за да се установи осъществяването на отразените във фактурите доставки на услуги, а е необходимо да се установи обективното извършване на фактурираните доставки. Изводът е мотивиран с липсата на доказателства за наличие на материална и кадрова обезпеченост, ненамиране на доставчиците на декларираните адреси за кореспонденция и непредставяне на изисканите документи, неустановен произход на стоките и местонахождението им към момента на фактуриране, непредставяне на доказателства за договаряне, съответно изпълнение на доставки на услуги - СМР, включително и конкретизация на необходимите за това материали, уточняване за чия сметка са същите и изясняване на движението им с оглед влагането им при извършване на СМР на определен обект на жалбоподателя. С тези изводи и мотиви, ответникът е потвърдил ревизионният акт в оспорената част на отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 66 331,09 лв. и съответните лихви, както и относно определените допълнителни задължения за корпоративен данък за периодите 2017г. и 2018г., като законосъобразен.

В хода на съдебното производство, по искане на жалбоподателя е назначена ССчЕ.Вещото лице за изпълнение на поставената задача е използвало доказателствените материали, приложени към делото, не е правило справки

при доставчиците, тъй като не са открити на посочените адреси. В изпълнение на поставените задачи вещото лице дава заключение, че доставките на процесните услуги и строителни материали в счетоводствата на „Геястрой Груп“ ЕООД и доставчиците: „Грейт Ривър Асест“ ЕООД, „Мики Дизайн“ ЕООД, „Рубият Строй“ ЕООД и „Валко Прогрес“ ЕООД, са осчетоводени по следния начин:

Доставчик „Грейт ривър Асест“ ЕООД: Издадената от „Грейт Ривър Асест“ ЕООД Ф/ра № [ЕГН]/28.09.2017 г. с предмет: СМР [населено място] по Договор и Акт обр. 19 - ДО-33 333.00 лв. ДДС -6 666.60 лв. е осчетоводена в счетоводството на „Геястрой Груп“ ЕООД по с/ка 602 „Разходи за външни услуги“. Процесната Фактура е включена в Дневник продажби и Справка декларация по ЗДДС от „Грейт Ривър Асест“ ЕООД за съответния данъчен период. Фактурата е включена в Дневник покупки и Справка декларация по ЗДДС за съответния данъчен период на „Геястрой Груп“ ЕООД. Процесната фактура е платена по Вносна бележка на 17.10.2017 г. - 39 999.60 лв. по сметка на „Грейт Ривър Асест“ ЕООД в „Сибанк“ АД. Издадена е съгласно Договор за възлагане извършването на СМР от 20.09.2017 г., с приложено К. сключен между: „Геястрой Груп“ ЕООД - Възложител и „Грейт Ривър Асест“ ЕООД - Изпълнител. За извършените видове СМР /в натура и стойност/ е представен Протокол от 28.09.2017 г., двустранно подписан от двете страни. Вещото лице уточнява, че „Геястрой Груп“ ЕООД е Изпълнител по Договор за СМР от 01.09.2017 г. с Възложител - „Българска строително-инвестиционна компания“ ЕООД, с предмет „СМР за реализиране на инвестицията по обект Многофамилна жилищна сграда с магазин в УПИ V, кв.28 по плана на [населено място].

Доставчик „Рубият Строй“ ЕООД: Издадените от „Рубият Строй“ ЕООД Фактури с предмет: Доставки на строителни материали са осчетоводени в счетоводството на „Геястрой Груп“ ЕООД по с/ка 602 „Разходи за външни услуги“. Процесните фактури са включени в Дневник продажби и Справка декларация по ЗДДС от „Рубият Строй“ ЕООД за съответните данъчни периоди. Установило е, че издадените от „Рубият Строй“ ЕООД процесни фактури са включени в Дневник покупки и Справка декларация по ЗДДС за съответния данъчен период на „Геястрой Груп“ ЕООД, като са платени от „Геястрой Груп“ ЕООД на „Рубият Строй“ ЕООД. Вещото лице въз основа на данните е установило, че процесните фактури са издадени съгласно Договор за доставка от 01.09.2018 г. сключен между: „Рубият Строй“ ЕООД - Доставчик и „Геястрой Груп“ ЕООД - Купувач. За доставените строителни материали са представени Приемо-предавателни протоколи, двустранно подписан от двете страни. Вещото лице уточнява, че „Геястрой Груп“ ЕООД е Изпълнител по Договор за СМР от 03.09.2018 г. с Възложител - „Елит строителна компания“ ЕООД, с предмет „СМР по част Конструкции за обект Жилищна сграда от 4 секции в УПИ 2742 и 2743 кв.21 м. М. долина“.

Доставчик „Мики Дизайн“ ЕООД: Издадените от „Мики Дизайн“ ЕООД фактури с предмет: Доставки на строителни материали са осчетоводени в счетоводството на „Геястрой Груп“ ЕООД по с/ка 601 „Разходи за материали“. Посочва, че процесните Фактури са включени в Дневник продажби и Справка декларация по ЗДДС от „Мики Дизайн“ ЕООД, с изключение на: Ф/ра №

[ЕГН]/29.09.2017 г. Вещото лице е установило, че издадените от „Мики Дизайн“ ЕООД фактури са включени в Дневник покупки и Справка декларация по ЗДДС за съответния данъчен период на „Геястрой Груп“ ЕООД, като са платени от „Геястрой Груп“ ЕООД. Няма информация за плащане по :ф-/ра № [ЕГН]/14.03.2018 г. ДО - 3 806.00 лв. ДДС - 761.20 лв. и Ф/ра № [ЕГН]/26.03.2018 г. ДО - 4 764.00 лв. ДДС - 952.80 лв. Процесните фактури са издадени съгласно Договор за доставка от 01.09.2017 г. сключен между: „Мики Дизайн“ ЕООД - Доставчик и „Геястрой Груп“ ЕООД - Купувач. За доставените строителни материали са представени Приемо-предавателни протоколи, двустранно подписани от двете страни. Вещото лице уточнява, че „Геястрой Груп“ ЕООД е Изпълнител по Договор за СМР от 01.09.2017 г. е Възложител - „Българска строително-инвестиционна компания“ ЕООД, е предмет „СМР за реализиране на инвестицията по обект Многофамилна жилищна сграда е магазин в УПИ V, кв.28 по плана на [населено място].

Доставчик „Валко Прогрес“ ЕООД: Издадените от „Валко Прогрес“ ЕООД фактури са с предмет: Доставки на строителни материали и услуги СМР са осчетоводени в счетоводството на „Геястрой Груп“ ЕООД по с/ка 602 „Разходи за външни услуги“. Включени са в Дневник продажби и Справка декларация по ЗДДС от „В. Прогрес“ за съответните данъчни периоди и в Дневник покупки и Справка декларация по ЗДДС за съответния данъчен период на „Геястрой Груп“ ЕООД, като са платени от „Геястрой Груп“ ЕООД на „Валко Прогрес“ ЕООД, като сумите са внесени по банкова сметка на Доставчика в „Пиреос банк“ АД. Процесните фактури са издадени съгласно Договор за доставка от 01.11.2018 г. сключен между: „Валко Прогрес“ ЕООД - Доставчик и „Геястрой Груп“ ЕООД за доставка на строителни материали. За доставените строителни материали са представени Приемо-предавателни протоколи, двустранно подписан от двете страни. Вещото лице посочва, че „Геястрой Груп“ ЕООД е Изпълнител по Договор за СМР от 13.11.2018 г. с Възложител - „Елит строителна компания“ ЕООД, с предмет „СМР по част Конструкция на обект Офиси, склад и магазин, трафопост и изгребно съоръжение в УПИ 1, кв.7, район Нови Искър“ и Договор от 09.01.2019 г. с Възложител - „Елит строителна компания“ ЕООД, с предмет „СМР по част Конструкция на обект Жилищна сграда с магазини, офиси и подземен гараж в УПИ VIII-902 от кв. 516, м. О. купел“.

Не е открита от вещото лице информация за взетите счетоводни операции по Ф/ра № [ЕГН]/10.04.2019 г. за Покупка ДО - 39 500.00 лв. и ДДС -7 900.00 лв. Няма информация за плащане по Ф/ра № [ЕГН]/08.02.2019 г. СМР ДО - 27 500.00 лв. и ДДС -5 500.00 лв. и Ф/ра № [ЕГН]/10.04.2019 г. Покупка ДО - 39 500.00 лв. и ДДС - 7 900.00 лв. Не е представен Договор за СМР и ППП за извършените СМР, относими към Ф/ра № [ЕГН]/08.02.2019 г.

Вещото лице дава заключение за дължимият размер ДДС за съответните данъчни периоди, като за всеки един е посочил дължимия ДДС, с и без корекции от непризнат ДК, както и следващите се законови лихви. Посочен е и дължимият КД с и без корекции.

По искане на жалбоподателя е допусната и назначена допълнителна ССЧЕ за определяне на размера на ДДС за възстановяване за отделните данъчни периоди. За целта вещото лице е изследвало и анализирано всички процесни

данъчни периоди, визирани в Ревизионен акт № Р-22221020С01621-091-001/26.03.2021 г. и в Основната експертиза, като е разграничило декларираните резултати преди ревизията и тези, въз основа на констатациите на органите по приходите и е препратило към изготвената таблица за установяване на задълженията по РА. Вещото лице е дало и заключение в обобщен вид по периоди.

Въз основа на събрания доказателствен материал, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима, подадена след изчерпване на възможността за оспорване на РА по административен ред, от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес да обжалва РА, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения и при спазване на срока по чл.152, ал.1 ДОПК. Размерът на претенцията съответства на размера, потвърден от решаващия орган в оспорената част.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му. В случая, релевантните за разрешаването на административно правния въпрос факти и обстоятелства са установени от материално компетентни органи на приходната администрация в хода на ревизия, осъществена по реда на чл.112 и сл. от ДОПК. Ревизията е завършила с издаването на оспорения РА, който е постановен в изискваната от закона форма съобразно разпоредбата на чл.120, ал.1 от ДОПК. Неоснователно е възражението за немотивираност на РА, тъй като няма пречка мотивите да се съдържат и в РД, който е неразделна част от РА. Не се констатира нарушение на процесуалните правила при осъществяване на действията от страна на приходната администрация.

РА е издаден от компетентен орган по приходите съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК. Възложителят на ревизията е надлежно определен на осн. чл.112, ал.1, т.1 ДОПК.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, като оплакванията на жалбоподателя за противното, не могат да доведат до отмяна на РА на това основание, предвид задължението на съда да реши спора по същество. От органите по приходите са изяснени фактите от значение за процесните доставки, но същите са преценени частично неправилно.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Не са спорни обстоятелствата, че процесните доставки са облагаеми към датата на възникване на данъчното събитие и че към този момент жалбоподателят и доставчиците са регистрирани по ЗДДС. Фактурите отговарят на изискванията за форма и съдържание, регламентирани в ЗСч и ЗДДС и са намерили съответното счетоводно отразяване при жалбоподателя. Същите са придружени с доказателства относно основанието за издаването им и стойността е платена по банков път на доставчиците, като при тях счетоводно е отразен приход, а при жалбоподателя – разход.

Спорният въпрос между страните е за реалността на доставките на стоките и услугите по процесните фактури, като основният довод на ревизиращите е

липсата на кадрова и материално техническа обезпеченост на доставчиците да извършат договорените доставки, недоказан произход на стоките от доставчиците, ненамиране на доставчиците и непредставяне на документи от тях.

Съгласно националния данъчен закон и постоянната практика на СЕС по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. От т. 33 от Решение на Съда на ЕС от 6 декември 2012 г. по дело C-285/11, следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано, ако се установи, че разглежданите в главното производство доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки. В т. 32 от цитираното решение е посочено, че преценката за това дали данъчно задълженото лице може да упражни право на приспадане на основание на доставки на стоки, се извършва въз основа на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право.

Съгласно чл. 68, ал. 2 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Данъкът е изискуем, съгласно чл. 25, ал. 6 от ЗДДС, към момента на възникване на данъчното събитие и като последица от тази изискуемост, данъкът следва да се начисли. При доставка на стоки данъчното събитие настъпва към момента на прехвърляне на правото на собственост, респективно правото на разпореждане с вещта като собственик по дефиницията на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО/ фактическото предаване на стоката, а при доставката на услуги - към момента на извършването им (чл. 25, ал. 2 от ЗДДС). В тежест на данъчно задълженото лице е да установи, че е получател по действително осъществена доставка на стоки/услуги.

В спорното съдебно производство, двете страни - данъчният субект и административният орган са равнопоставени. Те имат еднакви възможности за извършването на процесуални действия, насочени към разкриване с помощта на доказателствените средства на истината относно фактите, релевантни за спорното право. Решаващо при разпределението на доказателствената тежест между данъчния субект – жалбоподател и административния орган – ответник по жалбата е обстоятелството каква правна последица страната претендира като настъпила, като относно факта, обуславящ тази последица, страната носи доказателствената тежест. Принципите на обективната истина и служебното начало в съдебния административен процес, налагат съдът да основе констатациите си за всеки факт върху наличните доказателства, без да има значение, дали те са представени от страната, която носи доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по административния спор или пък са издирени служебно от съда.

В съдебното производство е открита възможността за оспорване на констатациите от акта с всички допустими по ГПК, АПК, ДОПК

доказателствени средства, както и представяне на доказателства, които не са представени в хода на ревизията. В разпоредбата на чл. 158 от ДОПК са визирани особените правила за доказателствата в съдебното производство, поради което се налага извода, че са допустими всички останали доказателства и доказателствени средства, като тяхната доказателствена стойност с оглед разпоредбата на § 2 от ДОПК се цени съгласно правилата на ГПК. Това обуславя неоснователност на възражението на ответника, че представените от жалбоподателя писмени доказателства – описи, приемо предавателни протоколи и договори, били новосъздадени и не могат да бъдат ценени. Освен това ответникът не е оспорил така представените доказателства и същите са приети от съда и са използвани при изготвяне на ССЧЕ.

При липсата на нормативна уредба, която да изисква наличието на конкретен вид документи за доказване на определени факти и обстоятелства, меродавен за преценката дали една доставка на стока е действително осъществена е съвкупният анализ на всички събрани по делото доказателства. В преобладаващата си част и с оглед спецификата на търговската дейност те са частни документи, тъй като за относими към данъчното облагане факти и обстоятелства официалните документи по чл. 179 ГПК са рядкост в оборота. Поради това не би могло да се приеме, че доказателствената сила на частните документи следва да се изключи a priori, тъй като липсата на обвързваща материална сила не е равнозначна с липсата на каквато и да е доказателствена сила. Този извод следва от нормата на чл. 180 ГПК, която при преценката на доказателствената сила на частни документи, касаещи правоотношения между търговци, следва да бъде съобразена и с разпоредбите чл. 55, ал. 1 ТЗ, която сочи, че редовно водените търговски книги и записванията в тях могат да се приемат като доказателства между търговци за установяване на търговски сделки.

Относно спорната доставка на услуги – СМР с доставчик „Грейт Ривър Асест“ ЕООД са представени от жалбоподателя доказателства, които преценени в своята съвкупност доказват извършените СМР Ф/ра № [ЕГН]/28.09.2017 г. с предмет: СМР [населено място] по Договор и Акт обр. 19 - ДО-33 333.00 лв. ДДС -6 666.60 лв. ; Договор за възлагане извършването на СМР от 20.09.2017 г., с приложено К. сключен между: „Геястрой Груп“ ЕООД - Възложител и „Грейт Ривър Асест“ ЕООД – Изпълнител; Протокол от 28.09.2017 г. за извършените СМР, двустранно подписан от двете страни за приетата работа. Доказано е плащането по сметката на доставчика в „Сибанк“ АД. Не е спорно обстоятелството, че жалбоподателя е изпълнител по Договор за СМР от 01.09.2017 г. с възложител - „Българска строително-инвестиционна компания“ ЕООД, с предмет „СМР за реализиране на инвестицията по обект Многофамилна жилищна сграда с магазин в УПИ V, кв.28 по плана на [населено място], което съответства на основния му предмет на дейност. От назначената ССЧЕ се доказва осчетоводяването на фактурата по с/ка 602 „Разходи за външни услуги“, както и включването ѝ в Дневник покупки и Справка декларация по ЗДДС за съответния данъчен период на „Геястрой Груп“ ЕООД.

Получателят по доставка, за да упражни правото на данъчен кредит е длъжен

да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но от него може да се изисква да представи само тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. Всички други, които изхождат само от доставчика, каквито са тези за неговата кадрова и материална обезпеченост да изпълни доставката, както и относно счетоводното отчитане на доставките при него, не може да се вменява в доказателствена тежест на получателя на доставката. Отговорност на доставчика е да оформи правилно документално правоотношенията с наетите от него работници, за което носи и съответната административно наказателна отговорност по КТ. Съдебната практика на СЕС и ВАС безпротиворечиво приема, че не може получателят да отговаря за действията, респ. бездействията на своите доставчици, вкл. да доказва тяхната обезпеченост да извършва доставките. В този смисъл са решенията по дела С-80/11, С-142/11, С-285/11, С-324/11 и др.

Следователно, приходните органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит по гореописаната фактура формално и едностранчиво, като са се съсредоточили върху въпроса относно кадровата и техническа обезпеченост за осъществяване на доставката на услуги. Ирелевантно за признаване на данъчния кредит е осигуряването на материалите за възложената работа, което не е предмет на договорите в конкретната хипотеза.

Право на приспадане на данъчен кредит може да бъде отказано, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамана цел или с цел злоупотреба – дело С-2285/11, Б., т.44. Такива твърдения не са наведени в оспорения РА.

От жалбоподателя, чиято е доказателствената тежест, не са ангажирани доказателства за извършените СМР, относими към фактура № [ЕГН]/08.02.2019 г. с ДО - 27 500.00 лв. и ДДС -5 500.00 лв., издадена от доставчика „Валко прогрес“ЕООД, поради което в тази част жалбата е неоснователна, а РА е правилен и законосъобразен. Не е представен договор за конкретните СМР, К. и ППП, доказващи вида на строителните работи, тяхното извършване и приемане. Фактурата не отразява реално извършена услуга, поради което претенцията на жалбоподателя е неоснователна.

Относно *доставката на стоки*, предмет на фактурите, издадени от доставчиците „Рубаят строй“ ЕООД, „Мики дизайн“ЕООД и „Валко прогрес“ЕООД(с изключение на фактура Ф/ра № [ЕГН]/10.04.2019 г. с ДО - 39 500.00 лв. и ДДС - 7 900.00 лв.) с оглед ангажираните доказателства, съдът приема, че правото на данъчен кредит е упражнено по реално осъществени доставки и жалбата следва да бъде уважена.

За представените в хода на съдебното дирене договори, приемо предавателни протоколи и описи, относно доказване на спорните доставки, същите не са с намалена убедителност с оглед времето на представянето им, като не бяха оспорени от ответната страна.

Доколкото предмет на доставката на процесните стоки са родово определени вещи – строителни материали, то с оглед разпоредбата на чл.24, ал.2 ЗЗД, следва да се докаже размяна на насрещно дължимите престации по сключените сделки, съответно на предмета на доставката по смисъла на

ЗДДС. Безспорно с допълнително представените приемо предавателни протоколи, издадени на датата на фактурите, се установява предаването на вещите, които са предназначени пряко за осъществяването от жалбоподателя дейност.

От събраните по делото доказателства, в т.ч. и експертни, съдът приема че е прехвърлена собствеността върху вещите, предмет на спорните фактури, в които същите са индивидуализирани по вид, количество, мярка, цена. Налице са данни за безспорно получени и заведени на името на получателя стоки, които впоследствие са вложени и реализирани в икономическата му дейност, което се установява и от неоспореното заключение по ССЧЕ. При продажбата на родово определени вещи, правото на собственост се прехвърля от момента на индивидуализиране, което може да се извърши по два начина - чрез съгласие и чрез предаване на вещите. С подписване на протоколите и фактурите е постигнато съгласие за прехвърляне собствеността върху индивидуализирани движими вещи. За доказване на тяхното реално предаване и получаване от жалбоподателя са представени приемо предавателни протоколи, които не бяха оспорени от ответната страна, като е налице идентичност между описаните в протоколите и фактурите движими вещи.

Освен фактурите, в битието им на частен свидетелстващ документ, информационна следа за придобиването на стоки от вида на процесните се съдържа в счетоводството на ревизираното лице. В РД не се констатира нередовно водене на счетоводството, поради което позоваването на записванията в него за установяване на благоприятни за ревизираното лице факти, е допустимо – чл.51 ДОПК.

Не се установява фактурите, по които е упражнено правото на приспадане, да са с невярно съдържание, за да се квалифицират като част от данъчна измама по критериите на т. 49 от решението на СЕС по дело С-285/09. В тази насока е необходимо да се съобрази постановеното Решение на Съда на Европейския съюз от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11. Неизменно поддържаното становище на Съда е, че предвиденото в чл.167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане на данъка е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, и по-конкретно това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки. Изключение от този принцип е налице, ако въз основа на обективни данни се установи, че това право е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба, в които случаи националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят правото на приспадане. Данни по делото в тази насока няма. Напротив - въз основа на констатациите по делото следва да се приеме, че фактурираните доставки на стоки са фактически изпълнени, издадени са фактури, съдържащи нормативно установените реквизити, отразени са счетоводно, данъкът е начислен от доставчиците като задължение към бюджета. В този порядък и съобразно разбирането на Съда на ЕС, следва да се приеме, че са изпълнени материалните и процесуални условия, изисквани от Директива 2006/112 за възникване и упражняване правото на приспадане.

Установен е и факта на разплащането по фактурите. Съгласно чл.2, т.1 от

ЗДДС, обект на облагане с ДДС е всяка възмездна облагаема доставка на стока и услуга. Следва да бъде отбелязано, че плащането на цената по спорните фактури не е елемент от фактическия състав, обуславящ правото на приспадане на данъчен кредит.

Съдът кредитира заключението на приетата по делото ССчЕ, от която се установява надлежно счетоводно отразяване на спорните доставки и плащането им. Следователно, приходните органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит по гореописаните фактури формално и едностранчиво, като са се съсредоточили върху въпроса относно техническата и кадрова обезпеченост за осъществяване на доставките, произхода на стоките и неправилното осчетоводяване от доставчиците. В този смисъл са и постановените от ВАС решения (Решение №999 от 26.01.2021г. по адм.д. №9707/2020г. на I отделение на ВАС и Решение № 6204 от 27.05.2020г. по адм.д. №12890/2019г. на VIII отделение на ВАС).

Следва да се посочи, че фактът на неизпълнение от страна на доставчика на задължението си по чл. 86, ал. 1, т. 3 от ЗДДС да посочи фактурите в дневника за продажбите за съответния данъчен период, не може да води до извод за липса на реалност на фактурираните доставки. След като доставчикът е издал данъчен документ и е посочил данъка във фактурата, то по силата на чл. 85 от ЗДДС, този данък е дължим и няма пречка впоследствие същия да бъде начислен. В този смисъл е решение № 10626/07.08.2014 г., постановено по адм.д. № 10003/2013 г. по описа на ВАС, I отд.

Основният принцип на неутралитет на ДДС, налага неговото приспадане по получените доставки да се предостави, ако са изпълнени изискванията по същество, дори и данъчнозадължените лица да са пропуснали някои формални изисквания. Щом разполага с необходимата информация, за да установи, че данъчнозадълженото лице като получател на разглежданите доставки е платец на ДДС, данъчната администрация не може да му налага допълнителни условия във връзка с правото му да приспадне този данък, които могат да доведат до осуетяване на упражняването на това право (Решение по дело Ecotrade, т. 63 и 64; Решение по дело N. Handelscompagnie, т. 42, както и Решение от 22 декември 2010 г. по дело Dankowski, C-438/09). В случая жалбоподателят е получател на облагаеми доставки и за същите притежава документи по чл.71 т.1 ЗДДС, като получените доставки са свързани с икономическата му дейност.

Не могат да бъдат споделени доводите в РА, че от събраните доказателства не може да се установи извършване на реални доставки с оглед липсата на кадрова и техническа обезпеченост на процесните доставчици. Не представлява изискване за признаване правото на данъчен кредит задължителното представяне на транспортни документи, доказващи транспортирането на стоката, доколкото не при всяка доставка може и трябва да бъдат съставяни транспортни документи. Транспортирането на стоките е част от фактическия състав за доказване реалността на доставките единствено в хипотеза, при която страните са уговорили транспортът им да се извърши от получателя. В разглеждания случай това не е така.

При тези доказателства, съдът приема, че правото на данъчен кредит е упражнено по реално осъществени доставки на стоки съгласно чл. 68, ал. 1 от

ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС и жалбата в тази част следва да бъде уважена с изключение на претенцията относно Ф/ра № [ЕГН]/10.04.2019 г. с ДО - 39 500.00 лв. и ДДС - 7 900.00 лв., издадена от „Валко прогрес“ЕООД-Видно от заключението по ССЧЕ, не е открита информация за взетите счетоводни операции по посочената фактура, не е извършено плащане и не са представени доказателства за реалното предаване на стоките, предмет на фактурата. Това обосновава извод за липса на реалност на процесната доставка и правилност на РА в тази му част. С оглед гореизложеното жалбата е частично основателна, като следва да бъде отхвърлена.

Относно ЗКПО.

Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Понятието „документална обосновааност“ е дефинирано в чл. 10 от ЗКПО, като по силата на ал. 1 от същата правна норма, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, отразяващ вярно стопанската операция. Видно от цитираната разпоредба, не е достатъчно само издаването на първични счетоводни документи (фактури), а винаги следва да се държи сметка дали същите отразяват вярно документираната стопанска операция. Тоест, реалното извършване на доставки на стоки и/или услуги е релевантно не само към признаването на право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, но и към определяне на данъчния финансов резултат по ЗКПО.

На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат за 2017г. е увеличен с оспорения РА със сумата в размер на 87 585.45 лв. по фактурите на двете дружества. След корекцията е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 88 199,48 лв., корпоративен данък в размер на 8 819,95 лв. и данък за довносяне в размер на 8 758,55 лв. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат за 2018г. е увеличен с оспорения РА със сумата в размер на 177 070,00 лв. След корекцията е установен данъчен финансов резултат печалба в размер на 321 504,83 лв. и корпоративен данък в размер на 32 150,48 лв.

След като съдът приема, че жалбоподателят доказва реалност на доставките през процесните периоди (2017г. и 2018г.) и наличие на доказателства, установяващи реално извършени стопански операции, отчетените във връзка с тях разходи са доказани с произтичащите от това материално правни последици, като не следва да се коригира финансовия резултат за целите на ЗКПО в посока увеличение със стойността на отчетените разходи. С оглед горното, РА се явява неправилен и незаконосъобразен и в частта на установените задължения за корпоративен данък(КД) по ЗКПО за 2017 г. и 2018 г., и като такъв следва да се отмени.

С оглед гореизложеното жалбата следва да бъде отхвърлена в частта на определените задължения за ДДС за данъчни периоди м.02 и м.04.2019г. в общ размер на 13 400 лв. и лихви в размер на 2 631,76 лв. по фактури, издадени от „Валко прогрес“ЕООД - Ф/ра № [ЕГН]/08.02.2019 г. с ДО - 27 500.00 лв. и ДДС -5 500.00 лв. и Ф/ра № [ЕГН]/10.04.2019 г. с ДО - 39 500.00 лв. и ДДС - 7 900.00 лв.

В останалата част, жалбата е основателна и оспореният РА следва да бъде отменен частично – относно определените задължения за ДДС за данъчни периоди м.09.2017г. и м.11.2017г.; м.03, м.10, м.11, м.12. 2018г. в общ размер на 52 931,09 лв. и лихви в размер на 15 140,53 лв., както и в частта за задължения по ЗКПО за КД за 2017г.,2018г. в размер на 26 465,55 и лихви 9908,43лв.

Разноски не са претендирани от жалбоподателя и такива не следва да се присъждат на основание чл.161, ал.1 ДОПК.

Водим от горното и на осн. чл. 160, ал.1 от ДОПК, АССГ, Първо отделение, 4 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „ГЕЯ СТРОЙ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала Р. П., чрез адв.Р., Ревизионен акт № 22221020001621-091-001 от 26.03.2021г., издаден от органи по приходите, в потвърден частично с Решение № 911 от 17.06.2021г. на и.д. Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при НАП, в частта на определените задължения по ЗДДС за ДДС за данъчни периоди м.09.2017г. и м.11.2017г.; м.03, м.10, м.11, м.12. 2018г. в общ размер на 52 931,09 лв. и лихви в размер на 15 140,53 лв., както и в частта за задължения по ЗКПО за КД за 2017г.,2018г. в размер на 26 465,55 и лихви 9908,43лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ГЕЯ СТРОЙ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала Р. П., чрез адв.Р., срещу Ревизионен акт № 22221020001621-091-001 от 26.03.2021г., издаден от органи по приходите, потвърден частично с Решение № 911 от 17.06.2021г. на и.д. Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при НАП, в частта на определените задължения по ЗДДС за ДДС за данъчни периоди м.02 и м.04.2019г. в общ размер на 13 400 лв. и лихви в размер на 2 631,76 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: